

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **E. S.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 2 lipca 2025 r.,
wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego **Zbigniewa Kapińskiego**
od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt III KK 147/24,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego
od udziału w sprawie kasacyjnej III KK 147/24.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego E. S. pismem z dnia 22 maja 2025 r. (data wpływu) złożył wniosek o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego od orzekania w sprawie III KK 147/24. We wniosku jako podstawę wyłączenia wskazano istnienie uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. ze względu na powołanie na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. W niniejszej sprawie doszło do wydania szeregu postanowień o wyłączeniu sędziów Sądu Najwyższego od orzekania, w tym Pawła Kołodziejskiego (k. 91 akt SN), Małgorzaty Bednarek (k. 129 akt SN), Anny Dziergawki (k. 147 akt SN), Antoniego Bojańczyka (k. 210 akt SN), Adama Rocha (k. 235 akt SN), a w międzyczasie również postanowień o wyłączeniu sędziów od rozpoznawania wniosków o wyłączenie sędziów.

Złożony 22 maja 2025 r. wniosek o wyłączenie Zbigniewa Kapińskiego jest 12., zarejestrowanym w repertorium KRI, żądaniem strony zapewnienia gwarancji rozpoznania przedmiotowej sprawy przez sąd bezstronny i niezawisły. Gwarancja ta zawarta jest w art. 45 ust. 1 Konstytucji i jak wynika ze wskazanych wyżej rozstrzygnięć jej zapewnienie zajmuje Sądowi Najwyższemu już ponad rok, a mimo to nadal nie ma pewności, że zostanie zrealizowana w sposób należyty. Okoliczność ta, wynikająca z faktu orzekania w Sądzie Najwyższym przez osoby, których udział w składzie orzekającym prowadzi do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k., oraz z wadliwego w tej sytuacji działania systemu losowego przydziału spraw, w którym sędziowie ci nie są wyłączeni od tego przydziału, lecz kolejno są wyznaczani do sprawy, wskazuje na systemowy problem z zapewnieniem stronie prawa do bezstronności i niezależności przy rozpoznaniu jej sprawy w sądzie. Składanie wniosków o wyłączenie sędziego w tej sprawie, pomimo ich liczby nie może być jednak uznawane za środek do nadużywania uprawnień procesowych i przedłużania postępowania, lecz pozostaje jedynym realnym instrumentem pozwalającym stronie na weryfikację standardu bezstronności sędziego. Bezstronność jest natomiast fundamentem zaufania do sądów i sprawowanego przez nie wymiaru sprawiedliwości.

Nie powtarzając zatem trafnej argumentacji przywołanej w wielu postanowieniach o wyłączenie sędziów wydanych w tej sprawie, dość wskazać, że konieczność wyłączenia od orzekania SSN Zbigniewa Kapińskiego w niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości z tożsamyh powodów. Okoliczności na nią wskazujące były przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w

uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł]